

Néhány gondolat a máltai galamb tenyésztéséről

Az év folyamán országjáró körutamon sok Máltai galambtenyésztőt meglátogattam. Tapasztalataimat szeretném jelen cikkemben összegezni.

Hazánk déli területe, ahol szinte minden városban található e fajta néhány tenyésztője. Az ország többi részén elszórtan, de nem elszigetelten élnek és tenyésztenek a máltai galambot kedvelők. Öröm volt számomra egy-egy látogatás befejeztével, hogy a máltai galamb tenyésztésével együttjáró esetenkénti türelmes várakozás, a hosszú évekre visszanyúló tenyésztői tevékenység csaknem minden tenyésztőben jelen van.

Talán ez készíti sok más fajtát kedvelő barátainkat arra, hogy bennünket „máltaisokat” fanatikusan galambászoknak nevezzenek. Bátran és örömmel kijelentem a látottak alapján, hogy hazánkban nemcsak múltja de jövője is van a máltai tenyésztésnek. Igen sok lelkes fiatal barátunk követőnk van e galambot kedvelők táborában. Jutalom ez azoknak, akik hosszú éveken keresztül igyekeztek e nagyon szép formagalamb „méltóságát” megőrizni.

A követelmények az élet más területén is nőnek, így nekünk is előrelátónak kell lennünk, tenyésztői tevékenységünk során. Ennek érdekében az összegyűjtött tapasztalatok alapján néhány fontos — a tenyésztés irányvonalát nagyban befolyásoló — tényezőre hívnám fel a figyelmet. Sokat hangoztatjuk, hogy a Máltai galamb „alak” galamb. Az összbnyomás értékelésénél nyilván elsődleges és döntő szempont, de nem szabad, hogy csak egyedülálló tényező legyen. Galambjaink apróbb — a bírálót szempontjából értékelésre előírt — követelményei is igen fontosak. Hiszen az elegáns megjelenés csak a részek harmóniájával jön létre. A színek telítettsége az ami a legtöbb kívánalmat hagy maga után. Gyakori a sárgák fakósága, a feketék matt színe, a vörösök füstös faroktollazata. Az ilyen színhiányos galamboknál fordul elő legtöbbször szem-probléma is.

Ezek a tényezők rontják galambjaink összbnyomását és megnehezítik kiállításainkon bírálóink munkáját. Örömmel állapítottam meg látogatásaim során, hogy a szárny és faroktollazat megtartotta kellő rövidegét ami természetesen párosul a rövid, széles, vízszintes háttal. Nemcsak itthon, de szomszédos országainkban élő tenyésztőtársaink is felfigyeltek rövid háti, harmónikus, szép felépítésű galambjaink tenyészértékeire. Amit finomítani kell, ez a nyak tollazata. A tenyészegyek kiválasztásánál szempont legyen a szép apró nyaktollal — ún. borszerű tollazattal — rendelkező egyedek kiválogatása.

A nyak hosszúságával a testhez méretezve elégedettek lehetünk, az enyhe „S”-ben hajlott nyak ma már tenyészeteinkben nem ritka, ennek megtartása további kristályosítása, a standard szempontjából fontos feladatunk, hiszen a nyak közepén kiálló nyakcsigolya fajtajellegnek számít. A torok mély kivágását csak azoknál az egyedeknél figyelhetjük meg, amelyeknek nyaktollai aprók is voltak.

Az erőteljes lábak a régi időket idézik fel. Az alsó lábszárak hosszúak, tollatlanok. A lábujjak erősek, hosszúak, jól széttártak. E területen igen komoly előrelépést tapasztaltam. Szembetűnő volt a vörös és sárga színek előtérbe helyezése. A fehérek megtartották régi helyüket, minőségüket. Igen sajnálatosnak tartom, hogy a fekete és kék színek egy kicsit háttérbe szorultak. Kevés tiszta teltszínű kékkel és feketével találkoztam. A kék esetében hiányoltam a színek tisztaságán kívül a folyamatos keskeny szalagokat. Néhány évvel ez-

előtt nemzetközileg elismert igen komoly tenyésztőnk volt e színekből is. Helyzetünk korántsem reménytelen. Kiváló, szép egyedeink tenyészeteinkben vannak, szükség-szerű ezek „csokorba szedése”. Bátorodom olyan javaslatot tenni, hogy „egy szín — egy tenyésztő” elve próbáljon kialakulni tenyésztőtársaink között. Így sokkal több energia marad az apróbb hibák kiküszöbölésére. Így válunk állandóan igényesebbé, kritikusabbá a tenyészgalambok minőségét illetően.

E feladatok megvalósítása nem megy máról holnapra. Észrevételemet azért hangoztatom, mert könnyebb valamit korán észrevenni, mint a hiányokat már később pótolni. Feladatainkat nem tudjuk elszigetelten megvalósítani, közös erővel, véleményeink cseréjével, baráti kritikával segíthetjük tenyésztesési irányunk állandó jellegű és eredményes fejlődését.

Janovszky János
Orosháza

GRAFIKUSMŰVÉSZ — KIVÁLÓ GALAMB TENYÉSZTŐ

Képünkön Feszt László professzor galambjai között látható. Feszt László sporttárs a Kolozsvári Képzőművészeti Főiskola rektora. Művei szerte a világon már számtalan és nagyméretű kiállításokon szerepeltek. Budapesten 1974-ben volt önálló kiállítása a Nemzeti Galériában.

Feszt László professzor korábban postagalambokat tenyésztett. Nagy elfoglaltsága miatt a versenyzés lehetetlenné vált. Így fehér King galambokat szerzett be, és amint mondja, ezzel a szép fajtával való tenyésztői munka minden szempontból kedvére való. Nagyszerű érzésnek tartja, amikor bezonyosodik arról, hogy az előre megtervezett szint és testformát kapja a szakszerű keresztezés után. Nagy bánata, hogy a rendkívül szoros rokontenyésztés lehetőségei már végesek, új egyedek behozatala pedig igen körülményes. Galambállományának alapja Tulipánt József budapesti tenyésztő gyűrűjével rendelkező nagyszerű hím, amire nagyon büszke Feszt László professzor. Örömmel vette tudomásul, hogy a magyar tenyésztők számára milyen kedvező lehetőségek állnak rendelkezésre a húsprogram keretein belül a kettős cél elérése érdekében.

Feszt László kolozsvári professzor képzőművészeti alkotásai közül számtalan magán viseli a „galamb-

jegyet”, azaz a galamb különböző helyzetéből adódó formát, vonalat. Meg vagyunk győződve arról, hogy sportbarátunk művészeti ihletésén túl a tenyésztői sikereiben is bőven fog meríteni a jövőben is.

Deli Ferenc
Magyar Postagalambsport
Szövetség ügyvezető elnöke

